

Kunstnere, som for Diebliffet opholde sig heri Landet, tildeels Professorer og Medlemmer ved Kunstacademiet, tildeels og forstørstedelen andre yngre Kunstnere i et saa stort Antal, at det paa meget Faa nær, omfatter alle dem, som for Tiden opholde sig heri Landet. Det er ifølge disse Kunstneres Duffe og i Overeensstemmelse med dem, at jeg har tilladt mig at stille disse 3 Endringsforslag; hvoraf det ene er principalt, det andet subsidiairt og det tredie. aldeles subsidiairt.

Med Hensyn hertil maa jeg da bemærke, at da, jeg troer i Aaret 1842, Finantsvæsenet i det Hele taget i visse Retninger blev ordnet heri Landet, blev den Pengesum, der tidligere, forsaavidt jeg veed, mindre regelmæssigt havde været anvendt i samme Retning, bestemt til 3,000 Rbd., der skulde, som det heed, anvendes til Indkjøb af Malerier ved Academiets aarlige Kunstudstilling især til Opmuntring for unge, lovende Kunstnere, med de samme Ord, som jeg her med Flid har anvendt i mit principale Forslag. Anvendelsen af denne Sum var overladt til Academiets Præsæs; dette var den sidst afsdøde Konge, der bestemte, efter Indstilling af visse af Academiets Medlemmer, hvorledes Summen skulde anvendes, Denne Maade at anvende de 3000 Rbd. paa, troer jeg ikke, at D^Hr. Kunstnere ansee for særdeles heldig. Men der er i Løbet af de 2 sidste Aar foretaget en Forandring heri, og det er saaledes at jeg troer, at det er baade i Kunstnerenes, i Billedgalleriets og i selve Kunstens Interesse, at det vedbliver, nemlig saaledes, at den nærværende Konge, skjøndt Præsæs for Academiet, ikke selv har villet foretage dette Udvalg, men har overladt det til Academiets Directeur, som igjen har villet overlade det til Kunstacademiet, for at unddrage sig Ansvar. Det har altsaa, skjøndt det i Formen blev ligesom tidligere, i Virkeligheden været Academiets, det vil sige, samtlige Academiets Medlemmer, som foranstaltede Udvalget, og gjorde Indstilling til Indkjøbet. Nu nægter jeg ikke, at dette Udtryk: „især til Opmuntring af unge lovende Kunstnere“, just ikke er saa meget heldigt, og jeg skulde ikke have valgt det, derfor det ikke var optaget i den tidligere Bestemmelse, saa at jeg ikke troede, at der var

tilstrækkelig Anledning til at afvige derfra. Dette Udtryk har ogsaa i Aarenes Løb faaet en saadan Fortolkning, som efter min Mening maa bortferne den Betænkelse, som ellers kunde være derved. Det seer nemlig ud, som om Meningen var at opkjøbe en heel Deel Begynderarbejder, som paa ingen Maade kunde pryde et Malergallerie. Men det har været i Praxis saaledes fortolket, at man har kjøbt især fra de yngre, mere dygtige Kunstnere saadanne Værker, som virkelig kunde være til sand Prydelse for Galleriet. Nu er det vistnok mig bekendt, og denne Tanke maatte jo ogsaa strax falde mig ind, at man ikke finder det i sin Orden, at Indkjøbet af disse Kunstværker bestyredes af Kunstacademiet, som jo blandt sine Medlemmer tæller ikke ganske faa af de Kunstnere, hvis Værker der kunde være Spørgsmaal om at indkjøbe. Men jeg troer for det Første, at imod denne Betænkelse med Grund kan indvendes, at Antallet af de Kunstnere, som concurrere i saa Henseende, er betydeligt større, end deres, som ere Medlemmer af Academiet, saaledes at det i alt Fald kun er nogle enkelte af de Kunstnere, hvis Malerier der var Spørgsmaal om at kjøbe, der tillige hørte til deres Tal, som skulde foranstalte Indstillingen til Cultusministeriet. For det Andet findes der blandt Kunstacademiets Medlemmer et overveieende Antal af saadanne Kunstnere, hvis Arbejder ikke kunde være Gjenstande for Indkjøbet, saaledes at disses Indflydelse vil i en særdeles høj Grad neutralisere den Indflydelse, de Kunstnere kunde udøve, hvis Malerier der kunde være Spørgsmaal om at kjøbe, nemlig Theatermalere, Billedhuggere, Graveurer, Architecter osv. Naar der overhovedet reises en saadan Indvending, troer jeg det er ganske godt, at man seer hen til, hvorledes det er tilgaaet under den Forfaining, som allerede i de 2 Aar 1848 og 1849 har fundet Sted; og det har derfor været mig om at gjøre fra saadanne Mænd, som jeg maatte ansee forat være upartiske, fra Mænd, som repræsenterer begge Sider af Sagen, at indhente Efterretninger. Dg jeg tør derefter med fuld Føie paastaae, at der ikke har været sældet nogen eensidig Dom, at der ikke har vilst sig nogen skadelig Indflydelse derved,